

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus V. Intra quod tempus beneficiorum provisiones fieri debeant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

180 Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio VII.

cerdotis potestati subjicit ad impetrarendam illis, ac recipiendam absolutionem à peccatis, vel utrumque, si approbatio sumatur primo modo, non est dubium, eam requiri præviè; si secundo, vel tertio, non videtur requiri præviè, ad institutionem in tali beneficio; cum Episcopus Presbytero conferendo, vel eum instituendo in beneficio, ipso facto simul subjiciat Parochianos illius loci.

771 *Not. 4.* In multis locis (cum institutus duplex jus accipiat, nimirum spirituallum, & temporalium) curatorum investituram in spiritualibus fieri, novum Parochum in Ecclesia proponendo Parochianis, qui ibidem publicè deponat juramentum fidei, & obedientia, & insignia Parochialia accipit, in temporalibus autem deducendo eum in domum Parochiam, claves, redditus, & Parochiales fructus ipsi assignando.

772 *Not. 5.* Eum, qui absque Diocesani, vel alterius Superioris consensu, possessionem beneficii apprehendit, intrusum dici, & si occupet vi, eo ipso perdere jus, quod ad illud habebat, sic, ut ipso facto vacet, notanter autem dixi possessionem beneficii, nam secus est, si tantum prædiu ad beneficium spectantius; c. 18. de prebend. in 6. & Barbosa ibid. n. 2.

773 Difficultas porro est circa investituram in temporalibus; nam in quibusdam locis Advocati Ecclesiarum, vel Domini terrestres, illam sibi arrogant prævaricè ad Episcopum, & Superioris Ecclesiasticos, an jure, an injuriâ statutus Ecclesiastici? hic non disputo. Illud certum est, Patronis vel Advocatis laicis, vi Patronatus, vel Advocacia, de jure non competet jus investituræ, etiam in temporalibus, ut constabit ex tit. 38. de Jure Patronatus. Dixi de jure, & vi Patronatus, vel Advocacia. Aliud enim est, si haberent ex privilegio, conventione legitimâ, vel justâ consuetudine, inducâ scilicet de consensu Cleri, approbato per legitimum Superiorum Ecclesiasticū.

ARTICULUS V.

Intra quod tempus beneficiorum provisiones fieri debeant?

774 **D**E hoc agitur in c. Nulla. 2. §. Cum vero, de prebend. ibi: cum vero præbendas Ecclesiasticas, seu quilibet officia, in aliqua Ecclesia vacare configerit, non

diu maneat in suspense, sed intra sex menses personis, qua dignè administrare valent, conferantur: si autem Episcopus, ubi ad eum spectat, conferre distulerit, per Capitulum ordinetur; quod, si ad Capitulum pertinuerit, & intra præscriptum terminum hoc non fecerit, Episcopus, secundum DEum, hoc cum religiosorum virorum Concilio exequatur: vel, si omnes forte neglexerint, Metropolitanus de ipsis, secundum DEum, absque illorum contradictione disponat; Nam dilatio est Ecclesiæ damnoſa, & animabus pernicioſa. c. Quam sit 6. de elect. in 6. ibi: quam sit Ecclesiæ ipsarum diſpendioſa vacatio, quam periculosa etiam esse soleat animabus, non ſolum jura teſtantur, ſed etiam Magifra rerum efficax experientia maniſtentur. Et hac conſtitutio procedit non tantum in collationibus, ſed etiam electionibus, etiam beneficiis Regularibus c. Dilectus. 12. de conceſſ. prebend. ubi dicitur, quod si electio Episcopi, vel Archi-Episcopi, ſi non fiat in Semestri, non devolvatur ad alios; quia Concilium Lateranense quod dicitur de Semestri intelligit de personatibus, & minoribus beneficiis, immo etiam in hospitalibus conſerri ſolitus in titulum; non autem in Pralaturis principalibus Ecclesiæ Cathedralium, & Regularium; Nam haec ultratres menses vacare non debent, propter maius periculum. c. ne pro defectu 41. de Elec. ibi: ſtatuimus: ut ultra tres menses Cathedralis Ecclesia, vel Regularis, Pralato non vacet; intra quos (impedimento ceſante) ſelectio celebrata non fuerit, qui eligere debuerant, eligendi potestate careant ea vice, ac ipsa eligendi potestas ad eum, qui proximè praefixa dignoſtitur, devolvatur, isverò, ad quem fuerit devoluta potestas, DEum præ oculis habens, non differat ultra tres menses, cum Consilio Capituli ſui, & aliorum virorum prudentium, viduatam Ecclesiæ de persona idonea ipſius quidem Ecclesiæ, vel alterius, ſi digna non reperiatur, in illa Canonice ordinare: ſi canonicam voluerit effugere ultionem.

Ex his iuribus deducitur, tempus, 775 intra quod de jure provideri debet Pralaturis principalibus Ecclesiæ Cathedralium, & Regularium; eſcè trimeſtre, inferiorum autem, ſemeſtre, ita quidem, ut, ſi per eos, ad quos pertinet ejusmodi provisio intra tempus à jure definitum ea provisio negligatur, ius providendi pro ea

ea vice devolvatur ad superiorem, juxta dicenda in sequentibus. Dixi, *si negligatur*, quod importat aliquam culpam ab eo, qui providere debebat, admis- sam, hæc autem non adest, ubi obstat ju- stum impedimentum, vel ignorantia va- cationis, ergo. Unde in hac materia, quæstio est 1. qualiter accipiendum, cum dicitur, *quod hoc tempus non currat impe- dito, à provisione tunc facienda; nec etiam ignorandi vacationem beneficii?* ante re- solut. quæstionis not. hanc peti posse ex c. *Quia diversitatem* 5. de Concess. præbend. ubi, cùm Archiepiscopo Eboracensi, ab officio suspenso, nonnulli durante sus- pensione beneficia, ad ejus collationem spectantia, accepissent, re intellectâ man- dat Pontifex, ut detentores, ad ea dimittenda complectantur, nisi, vel ex specia- li mandato Sedis Apostolica, vel Autho- ritate Lateranensis Concilii à Capitulo ea sint adepti. Neque vult tempus suspen- sionis; & quo Archiepiscopus ad Sedem Apostolicam accessit, & apud illam re- mansit, vel recessit ab illa, intra sex men- ses à Concil. Lateran. præfixos, neque hos à tempore vacationis præbendarum, sed notitiâ ipsius computari.

Ex hac definitione Pontifex deduci- tur 1. *quod tempus* facienda provisioni Ec- clesiasticorum præfixum, *non currat legitimè impedito;* Nam, ut loquitur Pontifex in dict. c. *Quia diversitatem*, illa Concili Lateranensis Constitutio (quod si provi- sio non fiat inter tempus à jure definitum) *contra negligentes tantum fuit promulgata*, justè autem impeditus à facienda provisio- ne intra tempus debitum, non est negli- gens, & hoc procedit, sive impedimentum sit juris, sive facti. v. g. Si Collator sit su- spensus, aut, si post absolucionem à su- pensione adhuc maneat apud Sedem Apostolicam, ex quibus primum est im- pedimentum *juris*; alterum, *facti*; de utroque hoc ipsum est expressum in tex- tu, primum quidem ubi: *tunc, si voluerit,* non tamen valuerit *Archiepiscopüs ipse in conferendis beneficiis, uti propria potestate,* à qua eti si fuerit suâ culpâ suspensus, non tamen ad ipsum Capitulum ex illa culpa præ- bendarum erat donatio devoluta, sed ad il- lum tempore suspensionis illius præbendarum donatio pertinebat, qui (preter ejus desidiam, at negligentiam) poterat præbendas do-

nare; Secundum autem verbis immediata sequentibus, ibi: *tempus etiam, quoad Apostolicam Sedem accessit, & apud illam per- mansit, vel recessit ab illa, intra sex menses nullatenus computetur.*

Si dicas: quando quis suâ culpâ inci- dit in poenam v. g. privationem juris eli- gendi, vel conferendi beneficia, non ex- cusatur ab ea poena, arg. L. 2. §. ult. ff. si quis caut: Sed sic se res habet, cùm quis non potest conferre beneficia propter in- cursam suspensionem, vel excommunicatio- nem; cùm haec poena non incurvantur sine culpa, ergo. p. 2. cum dist. maj. quando quis suâ culpâ incurrit poenam *directè ordinata* ad puniendam *talem culpam* non ex- cusatur ab ea poena, transcat, *directè ordi- natam in aliam culpam*. N. maj. & abso- lutè minorem, nam privatio juris confe- rendi beneficia, tanquam poena, non or- dinatur directè ad puniendam *quamvis culpam*, cui staruitur poena suspensionis, ex qua consequenter fit, à Suspensione non posse conserri beneficia; Sed solum ordinatur *in cuiusdam negligentia commissæ in non provi- dendo beneficiis, cum posset, & deberet;* at hoc se non habet ita in casu, quo Collator su- spensis est, licet hanc censurā meruerit suâ culpâ, ut aperte dicitur in ipso textu ergo.

Dedicitur 2. *quod tempus, à jure* 778 *definitum pro facienda beneficiorum pro- visione, nec curat impedito, nec ignoranti vacationem beneficii,* constat ex dict. c. *Quia diversitatem*, in fine, ibi: *Semestrie autem tempus, non à tempore vacationis præ- bendarum, sed notitia potius ipsius volumus computari*, ubi nota, tempus, quod currit etiam impedito, est *continuum*, quod au- tem non currit impedito, vocari *utile*, secundum Gloss. margin. in c. *Bene novit.* 18. dist. 61. lit. 13. Ex hoc habetur, quod tempus *sex Mensum*, datum ad confe- rendum, non est numerandum à die vacatio- nis simpliciter, sed à die vacationis illi nota, ad quem pertinet collatio, ut cum aliis tradit Garcia p. 10. t. 2. n. 15. & 27. atque adeo tempus intermedium à die vacatio- nis usque ad diem acceptæ notitiae de vaca- tione beneficii esse *utile*, nisi præfixum sit, non in odium negligentia, sed in favo- rem tertii, vel alterius, nam tali casu vo- luntaliqui, quod etiam currat impedito, & ignorantia, arg. L. *Genero* 8. ff. de his, qui not. infam.

anno 1519. libro 11. folio 11 recto

Z. 3. Quæ-

779 Quæstio est 2. qualiter in casu negligentiæ potestas providendi pro ea vice devolvatur ad alium? *q. 2.* Si ad Episcopum jure proprio spectat collatio beneficii vacantis, & hic illud non confert intra debitum tempus, potestatem ejus conferendi, devolvi *ea vice* ad Capitulum, jure sic disponente, propter Communionem, quæ est inter Episcopum, & Capitulum, tanquam inter caput, & membra ejusdem corporis; Si spectet ad Capitulum, & similiter intra tempus præfixum non conferat, devolvi ad Episcopum: utroque negligentie, ad Metropolitanum ex c. *Nulla S. si autem de concess. præbend.* Unde sequitur, quod potestas conferendi beneficia devolvatur *gradatim* ab inferiori ad proximum superiorem, donec veniatur ad Papam. Dixi si collatio spectet ad Episcopum *jure proprio*, quatenus scilicet est illius Ecclesiæ Episcopus, in quo jure etiam Capitulum aliquo modo communicat; non verò, quando ad cum spectat *jure devoluto*, sic Azor p. 2. l. 6. c. 27. Nam tali casu Episcopo, negligentie, potestas devolvitur ad Metropolitanum. Et hoc procedit etiam in Collatoribus Regularibus, in quorum negligentia potestas conferendi beneficia devolvitur ad Ordinarium, in cuius Dioecesi ea sita sunt, si Prælati non sint exempti; Si autem exempti, Ordinarius ea conferet, ut delegatus Papæ, juxta Clem. *unic.* de suppl. negl. Prælat. Quamvis autem in c. 2. de concess. Præbend. ut dictum est, in casu negligentiae, potestas conferendi beneficia vacanta devolvatur ad proximum superiorem, hoc tamen intelligi deberet, de beneficiis vacantibus *infra Episcopatum*, & reliqua *hoc superiore* c. *Dilectus 12. de concess. præbend.* sive hæc minora dentur collatione, sive electione, ut notat Pirhing de concess. præbend. n. 37. in fine, quamvis postea etiam circa Prælaturas principales, quoad jus devolutionis alter statutum sit, ut dicemus n. 782.

780 Præter hæc Not. 1. ei, ad quem devolvitur potestas conferendi beneficium propter negligentiam inferiorem, concedi sex menses, intra quos conferre debet, computandos non à die devoluti juris, sed à die, quo scivit illud jus esse ad se devolutum, quod procedit de singulis, ad quos gradatim sit devolutio, sic Azor *cit. q. 10. & 12.* ut constat ex præmissis juribus.

Not. 2. Elapsò tempore, à jure præsi-

xo, non prodebet purgationem moræ, ut tunc valida sit collatio beneficij à moroso facta; quia potestas conferendi ipso jure jam ad alium translata est, quamvis superior, ad quem devoluta est, inferiori concedere possit potestatem conferendi idem beneficium, non jure proprio, sed concedentis, sic Rebuff. in praxi benefic. tit. de devolut. n. 32. Azor. *cit. c. 27. q. 16.*

Not. 3. quod potestas conferendi beneficia, per devolutionem ad alium transiens, *cum iisdem conditionibus transeat*, que prius annexæ illi erant, nam id, quod in alterius locum subrogatur, subit conditionem ejus, cui sufficitur. L. 1. ff. de solut. Hinc non potest Episcopus beneficium, cuius collatio ad ipsum devoluta est, alter, vel aliis conditionibus, aut qualitatibus affectum, conferre alteri, quam id potuisse, ac debuisset is, qui providere debuisset, sed neglexit, de quo V. dicenda in seqq.

Not. 4. Si Episcopus beneficium, quod ad ipsum solum pertinet conferre, à conferendo propter aliquam censuram impeditus est, potestati penes eum manere, & Episcopum tunc censeri impeditum, c. *Quia diversitatem 5. de concess. præbend.* si autem spectet simul ad Episcopum, & Capitulum, collationem fore penes Capitulum, c. *unic.* Ne Sede vacante, *in 6. & c. 1. de suppl. negl. Prælat. in 6.* Superiori potrò, ad quem sit devolutio competit jus non modo conferendi beneficium *devolutum*, sed etiam mittendi in possessionem, cum hoc illi sit accessorium: Sic Abbas in c. *Dilectus 5. Præterea de præbend. n. 2.*

Not. 5. et si in casu negligentiae eorum, ad quos pertinet potestas providendi dignitates principales, devolutio non facta sit ad proximum superiorem, (ut habetur c. *Dilectus 12. de concess. præbend.*) postea tamen sub Innocentio III. ut habetur in c. *ne pro defecitu 41. decretum esse*, ut propter negligentiam non eligentium (non autem ob electionem indigni, vel negligē formæ) *infra trimebre*, potestas eligendi Prælatum, in Ecclesiæ Cathedralibus, & Regularibus devolveretur ad proximum Superiorem, ad quem pertinet confirmatio Electionis. Sic Abbas in *cit. c. Dilectus n. 3.* Et quia jus confirmandi Episcopos communiter jam pertinet ad Papam, ad eum in casu dato fiet devolutio, in reliquis vero duobus casibus ad Papam.

Prima pars habetur, ut dixi, ex c. 783.

Dile-

Dilectus, ubi, cùm Archiepiscopus S. Severinæ, credens mortuo Episcopo, propter negligentiam Canonicorum Ecclesiæ vi-
duatae, jus providendi ad se devolutum, in
Episcopum ejusdem elegisset Canonicum G. Pontifex re cognitâ rescrispsit: Nos at-
tendentes, quod Canon Lateran. Concilii, at
Alexandro Papa *contra negligentes* editus,
ad archiepiscopatum, vel *Episcopatum* non solet extendi; sed *ad personatus* alios,
& *minora Ecclesiastica beneficia coarctari*, electionem hujusmodi, iustitia cassavimus exigente. Ex quo Doctores hunc conclu-
sionem inferunt, quod electio Episcopi, vel
Archiepiscopi, si non fiat in semestri, non
devolvatur ad alios, quia Concil. Lateran.
intelligit de personatis, & minoribus be-
neficiis. Altera pars ex c. ne pro defectu,
ubi statuitur, ne pro defectu Pastoris gre-
gem dominicum lupus rapax invidat, aut
in facultatibus suis Ecclesia viduata grave
dispendium patiatur: in hoc etiam succur-
rendo periculis animarum, & Ecclesiarum
in demnitatibus providingendo, ut *ultra tres*
menses Cathedralis Ecclesia, vel Regularis
Prælato non vacet intra quos, (impedi-
mento cessante) si electio celebrata non
fuerit: qui eligere debuerant, eligendi po-
testate careantea vice, ac ipsa eligendi po-
testas ad eum, qui proximo præesse digno-
scitur, devolvatur, is vero, ad quem fuerit
devoluta potestas, DEum præ oculis ha-
bens non differat ultra tres menses cum
Consilio Capituli sui, & aliorum virorum
prudentiam, viduatam Ecclesiam de per-
sona idonea ipius quidem Ecclesiæ, vel
alterius, si digna non repertatur in illa ca-
nonice ordinare: si canonicam voluerit
effugere ultionem.

784 Ex hoc enim textu, qui, ut notat Lay-
man in c. *ne pro defectu* n. 6. posterior est
altero de quo in cit. c. *Dilectus*, ubi idem
Innocentius contrarium statuerat, habe-
tur, devolutionem potestatis eligendi,
propter negligentiam Electorum, fieri ad
proximum Superiorem, *etiam in Ecclesiis*
Cathedralibus, ita, ut si Canonici per tres
menses Episcopum eligere negligant, jus
eligendi pro ea vice ad Archiepiscopum
devolvatur, quamvis in Ecclesiis inferiori-
bus devolutio semper fiat ad proximum
Superiorem.

785 Dixi primò: *propter negligentiam Elec-*
torum; nam in casu, quo Electores pri-
vantan jure eligendi pro ea vice, propterea,

quod *indignum* elegerint, devolutio non
fit ad proximum Superiorem, prout con-
stat ex decreto Bonifaci VIII. in c. *Quan-*
quam 18. de elect. in 6. ibi: quanquam in ca-
su negligentiae sit statutum à jure, ut Ec-
clesiæ Cathedrali vacante, si per eos, ad
quos spectat, non fuerit electio de Prælato
intra tempus debitum celebrata, *eligendi*
potes tas ad superiorem proximum devolva-
tur: hoc tamen non est ad casum alium exten-
dendum; igitur s̄ Electores in hujusmodi
Ecclesia, vel *ipso jure*, cùm eligant *scienter*
indignum, vel *per sententiam*, cùm formam
traditam in generali Concilio, non obser vant,
eligendi potestas priventur: non ad dictum
Superiorem, sed Romanum Pontificem po-
testas eadem devolvetur, secūs autem in infe-
rioribus Ecclesiis est censendum.

Ex hoc textu colligitur, quod canon 786
in c. *ne pro defectu*, statuens Electoribus,
in casu negligentie, privationem juris eli-
gendi pro illa vice, ac devolutionem ejus
ad Superiorem proximum, non debeat ex-
tendi ad casum, quo statuuntur Electoribus
privatio juris eligendi pro illa vice *in pa-*
nam electionis indigni, quia Canon vel lex
correctoria juris antiqui extendi non debet
ultra casum expressum, ut habetur in L.
Principius C. de appellat. ad intextus c. *ne*
pro defectu, qui corrigit jus antiquum, seu
anterius, solum fit correctio, quod *in ca-*
su negligentie, in Ecclesiis Cathedralibus, de-
volutio fiat ad proximum superiorem,
quin mentio fiat de casu, quo *scienter eli-*
gitur indignum, vel *non servatur forma*: er-
go ad hunc casum id, quod decretum est in
c. *ne pro defectu*, extendi non debet.

Dixi 2. *devolutionem* (in casu negli-
gentiae tempore debito in *Cathedralibus*)
sieri ad Archipiscopum; sed hoc intellige,
si ad eum alias spectat electionis confirma-
tio, ut ex sententia recepta notat Glossa in
Clement. unic. h. t. V. *dispositionem*, junct.
Gloss. marginali ibid. & ita Rebuff. in praxi
benefic. tit. de devolut. n. 18. dicens, quod
propter negligentiam jus eligendi devol-
vatur ad Superiorem, *cujus est confirmare*
electum; similiterq; propter negligentiam pre-
sentantiū jus providendi devolvatur ad cū
superiorem, *cujus est instituere presentatum*,
sive is Episcopus, sive aliis Prælatus sit.

Not. 6. Cùm constitutionis, in c. *ne* 788
pro defectu, principalis intentio sit, provide-
re Ecclesiis *viduatis*, ne damnum patian-
tur, ideoque favorabilis censi debeat, ut
ejus

184 Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio VII.

eius extensio ultra vim verborum, spectata intentione Legislatoris, iuridica videri possit, juxta ea, quæ docui lib. i. tit. 2. delegum interpretatione, eandem non tam ex identitate rationis, quam intentione legislatoris probabiliter extendi ad Ecclesiarum Collegiarum Praelatos illos, qui et ipsi ordinariam, ac generalem jurisdictionem in Clericos suæ Ecclesiæ jure speciali exercent. Sic Abbas in dist. c. ne pro defectu n. 2. Immola ibid. n. 2. quod maximè videtur procedere, si tales Praelati sint exempti, & gaudent jurisdictione quasi Episcopi, privativè ad Episcopum.

789 Not. 7. Superiorem, ad quem potestas eligendi devolvitur ob negligentiam Electorum, debere aliquem eligere ex ejusdem Ecclesiæ gremio, sive corpore, dummodo idoneus ad sit, alioquin ex alia Ecclesia, personam idoneam assumere non prohibetur, prout colligitur ex cit. c. ne pro defectu, & constat ex c. 13. dist. 61. ibi. Nullus invitatur Episcopus, ubi Gl. Tunc de aliena Ecclesiæ elegantur, quando in propria nullus inventur idoneus, & se Clerici viderint, se in hoc prægravari, si eis facultas appellandi, & contradicendi. Et Eman. Rodriq. to. 2. Regul. qq. q. à 9. Injuriam fieri fratribus, si inter eos reperiatur dignus prælatura, & alius preficiatur.

790 Dices: Canonici poterant eligere non tantum unum ex gremio, sed etiam extraneum; ergo idem potest superior, ad quem jus eligendi pro ea vice devolutum est. Apr. constat ex c. Cum nobis 19. de elect. prout in integra lectione habetur: cum duæ partes, & amplius, electioni consenserint, & consentiant, licet tamen cautum repertiarunt in canone, ut tunc alter, de altera Ecclesia eligatur, cum nullus in propria fuerit repertus idoneus, quia tamen hoc in favorem introductum est Clericorum, & cuique licet renunciare juri, quod pro se noscitur introductum; Vos, qui duæ partes eratis, & amplius, cum hoc, quod duæ partes Capituli faciunt, totum facere videantur, in hac parte juri, quod præ vobis facere videbatur, renunciare potulisti: & electionem de persona alterius Ecclesiæ celebrare, præfertim, cum illud decretum locum habere videatur, quando Clericis renuntibus, & invitatis per alicujus violentiam potestatis extraneus ingeritur ex adverso, propter quod sequitur in decreto, ut sit facultas Clericis, retinendi, si se viderint prægravari, & quos ingeri sibi viderint, ex adverso, propter quod se non timeant refutari. De-

inde etiam ex c. cum inter 21. cod. ubi, quod non possint electores in prejudicium electi compromittere, sed, si consenserint electioni suæ, vel consentire velint non obstante laudo, in contrarium lato, est confirmans: si aliud canonicum sibi non obstat, licet non sit de gremio illius Ecclesiæ, quantumcunque ob causam à majori parte fuerit appellatum. Consequentia etiam probabatur, quia devolutio sit eodem jure, ac potestate, quam iis habuerunt, à quibus sit; subrogatum enim imitatur naturam ejus, cui subrogatur, L. cum qui 10. §. qui injuriam junct. Gloss. V. danda. ff. Si quis cautionibus, c. Ecclesia 3. Ut vi lite non pendente junct. Gloss. V. successerunt. Nav. Conf. 22. de celeb. Miss. Everardus in loco, à vi subrogationis.

791 Dist. ant. Canonici poterant eligere non tantum unum ex gremio, sed etiam extraneum, si renuntiare volebant ei, quod in favorem ipsorum introductum est, ut certe roquin potius unus ex ipsis eligeretur, C. scilicet N. ant. & conseq. ad prob. hujus dist. ant. devolutio sit eodem jure, ac potestate, sed non privilegio, quod ii habuerunt, à quibus sit. C. eodem jure, ac potestate, atque privilegio, N. anteced. Nam in casu devolutionis, propter negligentiam, in subrogatum cum potestate faciendi, quod ipsi poterant, non transit, quod specialiter introductum in favorem Canonicorum talis Ecclesiæ; Sed sola potestas, prout jure illis constituta est, ut rectè notat Layman in c. ne pro defectu n. 8. at de jure, & secundum Sacros canones, non est in Collegio vel communitate instituendus Praelatus, qui ex corpore non sit, nisi ipsi Capitulares consentiant, & quasi juri suo renuntient, ut constat ex c. Cum nobis, suprad. 790. cum ergo in subrogatum non transeat illud privilegium, non poterit hoc, quod illi possunt ex vi sui privilegii, nisi etiam pro tali casu renuntient.

792 Not. 7. Si præbenda Canonorum non sint divisa in aliqua Ecclesia, sed omnes redditus ad communem mensam pertinent, & numerus canonorum non sit determinatus, præbenda per mortem, vel renuntiationem præbenda, propriè non vacare, consequenter non esse locum devolutioni propter negligentiam præbenda intra semestre non collata alteri. c. ex parte 10. de concess. præbend. in talibus tamen Ecclesiis non numeratio (ubi scilicet non est determinatus numerus Canonorum) potest superior v. g. Episcopus, Prelatum, & Capitulum compellere, ad recipiendum eum numerum Canonorum, qui ali potest communiter secundum facultates redditum illius Ecclesiæ, & præfigere terminum, intra quem fiat receptio,

Not. 8.

793 Not. 8. devolutionem non tantum fieri in casu negligentiae, sed etiam in casu collationis factae indigno, & inhabili c. *Cum in cunctis 7. §. Clerici Sanè, de Elef.* quod etiam procedit de confirmatione, institutione, vel admissione *indigni, scienter factæ*, ut colligitur ex *Gloss. in cit. c. 7. V. fecerit. &c. Azor. c. 27. q. 3.* Ubi tamen advertendum, in hoc casu devolutionis faciendum esse discrimen aliquod à casu, quo devolutio fit *propter negligientiam*, hoc porrò discrimen à nobis assignatum est an. 786. *supr.*

ARTICVLVS VI.

De reliquis ad hunc titulum pertinibus.

794 **I**llis, quæ in promissis hoc titulo articulis deduximus, addenda duximus sequentia, quæ in diversis Capitulis hujus tituli memorantur. Quare not. 1. in Ecclesiis regularibus Canonorum, seu Monachorum, & etiam Monialium, institui non posse plares, quām commodè ex provenientibus, & fructibus ali valeant; Sic enim habetur in c. *non amplius. 1. h. t. ibi: non amplius suscipiantur in Monasterio Monachorum, aut Clericorum, seu etiam puellarum, quām quot se regere de bonis Ecclesie, absque penuria, possint.* Hinc idem statuerunt plura Concilia, de quibus videri potest Gonzalez in c. 1. h. t. n. 3. & Trid. scđ. 25. de Regularib. c. 3. ibi: *in Monasteriis tamen, & dominibus, tam virorum, quam mulierum, bona immobilia possidentibus, is tantum numerus constituantur, ac imposterum conservetur, qui vel ex redditibus propriis Monasteriorum, vel ex consuetis eleemosynis possit sustentari;* quod confirmari potest plurimum, etiam Summorum Pontificum decretis, quos refert Barbosa in dict. locum Trid. an. 18. districte inhibentibus contrarium, tum illi, quod dicitur in c. *non amplius; tum in c. 3. Trid.* Advertendum tamen 1. non esse contra hoc decretum, si completo numero personarum, quæ ali possunt ex annuis redditibus Monasterii, admittitur alia, *ultra numerum earum*, non alenda ex redditibus Monasterii, sed dote, quam affert Monasterio; ita Sanchez in *Decalog. tom. 2. l. 7. c. 23. an. 4.* Suarez de Relig. tr. 3. l. 4. n. 17. & alii; deinde, quamvis attento ju. Tom. III.

re antiquo, in c. *unico, de regul. in 6. professio Monialis, receptæ in Monasterio non mendicantium, ultra numerum earum, quæ ex redditibus Monasterii, & consuetis eleemosynis absque penuria sustentari valerent, esset irrita;* hodie tamen locum non habere, quia consuetudine abrogatum est, cum compertum sit, plures sape admitti, nec unquam nostris temporibus auditum sit, in controversiam verti valorem professionis, ne dum illam irritari, ita Sanchez loc. cit. Ex quo habetur, decretum de non recipiendis ultra numerum, intelligi de his, qui alendi forent ex redditibus Monasterii sine penuria solum sufficientibus pro eo numero.

Not. 2. quando in aliqua Ecclesia, communi institutione juratâ, statutum est, ut certus numerus Canonorum ex ejus redditibus teneatur, & deinde, successu temporis, ille numerus diminuitur (morte v. g. aliquorum, vel resignatione &c.) numerum illum non posse suppleri instituendo in illis præbendis, vel Canonicatibus Laicos, qui in talibus Ecclesiis Canonorum titulo nominentur; Sed de aliis Clericorum personis idoneis, ut Deo in divinis officiis per Ecclesiasticos ordines congrue deserviatur; Sic Eugenius Papa. c. in Ecclesia Vestrâ 2. h. t. in cuius c. fine apud Gonzalez legitur prohibitio ejusdem, districtus inhibentis, ne de Cetero Laici in Canonicos admittantur, ex quo textu deducitur, nullum, *non Clericum*, esse capacem obtinendi beneficium, vel præbendam Spiritualem, seu Ecclesiasticam; Sic Azor p. 2. l. 6. c. 2. q. 5. Unde Sanchez de matr. l. 7. D. 42. n. 14. cum aliis, resolvit, quod ad beneficium obtinendum non sufficit, quempiam, habatum Clericalem gestantem, animum habere statim obtento beneficio assumendi Ordinem Clericalem; Sed hic ordo debet necessariò præcedere; quod etiam contra *Gloss. ult. in presentiter González ad reg. 8. Cancell. gloss. 2. num. 66.* Quamvis ille, cui confertur beneficium, incederet in habitu, & tonsura, & communiter reputaretur Clericus; adhuc enim, si constet de veritate, collatio beneficii non tenet, ut per Flamin. de resg. benefic. l. 4. q. 2. n. 59. Gonzal. de gloss. 2. an. 64. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. c. 1. anum. 11. quos citat, & sequitur Barbosa